

оученицы сирѣчь, презрители тѣ на міра, на слѣдвахъ Божіи те дарованіа та и ѿ написахъ чрезъ сватаго дѣха. Та са намѣрова токмо въ книги тѣ на свашенно то разсѣжденіе та въ тѣхъ токмо, а не въ инаквы трѣба да са иска. И на неѿ прочее по много вниманіе за разсѣжденіе на Божественно то писаніе трѣба да положи челоуѣческо то остроуміе, което на вѣчностъ та е желатель, и на настояща та жизнь съ малъство подвижено: съпротивѣ на това Божественно разсѣжденіе мърз-а, и възкашни тѣ са противатъ: Какко то распры тѣ, каквы то писаніа та на нѣкой си фѣлософи, каквы то законы тѣ на нѣкой градове. Тѣа двѣ заповѣды, заради които Хрѣстосъ дѣма, какъ всичкій законъ на тѣхъ са основака и пророцы тѣ отъ тѣхъ зависатъ, съ никой чинъ не мѣгатъ да са сравнатъ. Возлюбвиши Господа Бога твоего, и прочаа. Толико достоинство има прочее, што ни едно нешо съ нейно то достоинство да неможе да са сравни. Защо то отъ Бога Творца пройсходи, отъ Бога съ Богомъ, къ Богѣ говори, и Богъ самъ съ неѿ къ нимъ говори. Та бо близо на Бога живѣе, и отъ начала даже до конца, чѣдните дѣла Божіа проповѣда. А каквы съ нейни те оугодіа та, оучитель а на языцы тѣ Павелъ къ Тимодѣѿ изчислява, като пиши така: Всяко писаніе Богодѣхновенно и полезно есть ко оучнію, ко обличенію ко исправленію. Там прочее на грѣшници тѣ возда дерзновеніе камъ полѣченіе то на спасеніе то съ покааніе то си. Там праведны тѣ совѣтѣва да претърпѣватъ въ Господный пѣтъ. Там пороцы тѣ